

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 58. Iidem hi Præsules ob suum Zelum a Parliamentis indigne habiti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

bris literis commendabat Sueffionen-
sem Episcopum, eidem suum testatus
gaudium, quod ex transmissio ejus man-
dato Pastoralis typis impresso concepe-
rat: Perbenignè etiam excepit Ponti-
fex Arelatensis Archiepiscopi episto-
lam, qua fervens suum orthodoxæ do-
ctrinæ studium, Apostolicam liberta-
tem, invictum Sacerdotalis constantiæ
robur, atque eximiam planeque filia-
lem devotionem erga D. Petri Cathed-
ram testatus erat. Utrique autem huic
Episcopo Pontifex Constitutionem, quæ
incipit *Pastoralis Officii*, cujus mox men-
tio fiet, transmisit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1718.

§. LVIII.

*Iidem hi Præsules ob suum Zelum a
Parlamentis indigne habiti.*

Quantum hæc Præsulum constantia,
& perfecti obsequii exemplum in
plurimorum spurio sanioris doctrinæ
fulgore perstrictorum animis ad pervi-
caciæ suæ detestationem valuerit, haud
ignorabant Appellantes; quocirca ho-
rum Præsulum religionem infami te-
meritatis, fanaticismi, & seditionis nota
contaminare intenti erant, utque pri-
vatis suis machinationibus publica ap-
probantis jubentisque Magistratus au-
thoritas accederet, importune Provin-
cia-

Sæc. XVIII. A. C. 1718. ciarum Parlamenta contra hosce Episco-
pos concitarunt: Præprimis igitur ad
 eorum sollicitationem Aquense Parla-
 mentum adversus Apta-Julienfis Epi-
 scopi decretum tumultuari incæpit, ha-
 bitoque confesso die vigesima quarta
 Januarii Procurator Generalis ab Epi-
 scopi mandato tanquam *ab abusu* pro-
 vocavit, suppressoque decreto, consti-
 tutisque loci Judicibus adversus Typo-
 graphos & circumforaneos ejusmodi
 scriptorum Propolas legum *severitate*
 egit: Hac ratione Episcopum, quem
 a fronte aggredi non audebant, saltem
 a latere petere conati sunt. Ipse enim
 Rohanius Cardinalis, prout Romanus
 perscripserat, omnem movit lapidem,
 ne laica potestas adversus hunc Præ-
 sulem deteriora decerneret: Quid et-
 tiam hac in re ulterius agendum, Sen-
 natores ex Regni Cancellario sciscita-
 bantur; qui eis rescripsit: „Episcopi
 „hujus decretum esse quidem nuper
 „Regis declarationi contrarium, præ-
 „cipiis ultramontanis de infallibilitate
 „Pontificia scatenis, & ad fovenda
 „silia & eludenda Regentis, pacisque
 „consilia comparatum, atque a cha-
 „racterè Episcopi, & Viri Gallicæ Na-
 „tioni affecti adeo alienum, ut hunc
 „fæctum ab hujus Episcopi hostibus pro-
 „creatum eo verosimilius reputet, qui
 „Leo

„Leodiensibus literis vel reipsa excu-
 „sum, vel ad occultandos Auctores ex-
 „cusum fuisse, fingitur: Regentem qui-
 „dem convictum esse, Aquense Parla-
 „mentum in re tanti momenti suo non
 „defuturum officio, velle tamen, ne
 „quicquam contra dignitatis Episcopa-
 „lis honorem attentaret, proin in suo
 „edicto insinuaret, se credere, quod
 „hic Episcopus hujus mandati Author
 „non exstiterit: Huic ergo Regentis
 „voluntati Parlamentum morem geret,
 „nisi vel circumstantiæ loci adversen-
 „tur, vel hoc mandatum ab Episcopo
 „promanasse, notorium fit., Postre-
 „mis hisce Cancellarii verbis Aquense
 Parlamentum sibi legitimam in hunc
 Episcopum sæviendi auctoritatem, ob-
 tentumque fuisse suppeditatum arbitra-
 batur, quocirca sub vano prætextu,
 quod hic Præsul in Parlamentum in-
 sultasset, ejus bona temporalia occu-
 pavit, ipsiusque mandatum ad rogum
 damnavit: eadem quoque severitate in
 Massiliensis Episcopi documentum de-
 bacchatur, eoquod contra Patres
 Oratorii, qui Parlamenti patrocinio
 contra hujus Episcopi censuras tuti e-
 rant, Canonum severitate egisset.

Totam vero indignationis Quesnel-
 lianæ molem in Archiepiscopum Rhe-
 mensem, qui jam dudum Appellantibus,

Yy 3

fu-

Sæc. XVIII.

A. C. 1718.

Sæc. XVIII. fudes in oculis erat, exonerare, fixum
 A. C. 1718. firmumque erat; Præprimis ergo Se-
 renissimo Regenti, hunc Archiepiscopum tanquam calumniatorem, exolum reddere satagunt, eumque incitant, ut acerbissimis verbis ad ejus epistolam responderet, comminatus, quod hæc responsionem publici juris facere vellet, si Archiepiscopus suam epistolam typis edere præsumeret: nec tamen indeterritus Archipræsul, suæ epistolæ transumpta ad suos amicos transmittit, ac postea prælo subjecit, non sine maximo proborum solatio; imo ipse etiam Uxelius Marchio nulli pepercit labori, ne hæc epistola apud Parisiense Parliamentum denuntiaretur, indeque præratæ concordie cursus sisteretur. Prevaluit tamen Advocatorum importunitas, qua expugnatus Regens in hac causa procedi permisit: Verum circa procedendi modum satis perplexi, incertique sudabant, longioris enim moræ, molestique negotii rem fore agnoverant, si contra ipsius Archiepiscopi Personam agere tentarent, cum enim hic inter *Franciæ Pares* primus esset sine omnium Ducum consensu quicumquam in eum decernere, Parlamento vetitum: ad consuetas ergo artes confugere tutissimum videbatur: hanc ergo epistolam velut supposititiam, & emen-

tito Archiepiscopi nomine vulgatam fin-
 gere statuunt. Re igitur in Parlamento Sæc. XVIII.
A. C. 1718.
 discussa sancitum: hanc epistolam car-
 nificis manu esse publice comburendam.
 Tam probrosa sententia omnium Ca-
 tholicorum horrore erat indignantium,
 scriptum cujusdam Archiepiscopi, qui
 juvenem Regem proxime solemniter
 inuncturus esset, per carnificem lace-
 rari, & cum summa infamia, & ludi-
 brio comburi. Eapropter Bissyus Car-
 dinalis, Vrillierus Regis Secretarius,
 Uxellius Marechallus alique cælum ter-
 ramque movebant, ut Regentem ab
 hujus sententiæ executione dimove-
 rent. Horum etiam precibus dedit
 Regens, ut publico decreto executio
 differretur: Attamen Senatores sua e-
 dicta vilipendi querentes, Regentem
 tanto verborum, ac objurgationum im-
 petu obruebant, ut suum decretum re-
 vocaret: mox ergo advocatur carnifex,
 ac die decima nona Martii Archiepiscopi
 epistola flammis addicitur. Re com-
 perta Archiepiscopus hanc injuriam non
 modo tanquam Philosophus Christianus
 invicta æquanimitate tulit, sed etiam
 convocatis suis amicis immensam te-
 stis lætitiæ, exclamavit: *Imus gau-
 dentes a conspectu Concilii, quoniam digni
 habiti sumus pro defensione veritatis contu-
 meliam pati.* Declarabat insuper suis

Sæc. XVIII. Amicis, quod si Parlamentum hæc
A. C. 1718. sententiam Rhemis executioni dari de-
 crevisset, ipsemet prælato S. Crucis
 signo, superpelliceum & Humerale in-
 dutus huic spectaculo adstitisset. Ut
 vero suos Diæcesanos de sincera sua
 mente certiores redderet, die vigesima
 quarta Martii literis encyclicis prælo
 subjectis Decanos rurales hortabatur,
 ut secum gaudentes Deo grates repe-
 derent, quod eorum Episcopum dignum
 judicaverit, ut cum Christo Domino
 flagellato & cruci affixo contumeliam
 pro nominis sui gloria sufferere posset:
 denique in calce hujus Epistolæ eis de-
 claravit, quod ad perpetuam hujus
 rei memoriam Parlamenti decretum
 actis suæ Curiæ Episcopalis inseri cu-
 rarit, ac in Palatii sui Sacello pro
 perpetuo sacro in anniversaria hujus
 executionis die celebrando stabiles redi-
 titus assignarit. Denique Nemausensis
 Episcopus, nomine de la Parisiere, eo
 quod Pontificiam Constitutionem con-
 tra Regis declarationem edito scripto
 propugnasset, Parisiis ad suam Diæ-
 cesin relegatus est.